TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 9. februārī *

Apvienotās lietas C-226/04 un C-228/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 22. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 2. jūnijā, tiesvedībās

La Cascina Soc. coop. arl,

Zilch Srl (C-226/04)

pret

Ministero della Difesa,

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

Pedus Service,

Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR),

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL),

un

Consorzio G.f.M. (C-228/04)

pret

Ministero della Difesa,

La Cascina Soc. coop. arl.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši K. Šīmans [*K. Schiemann*], N. Kolnerika [*N. Colneric*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] un E. Juhāss [*E. Juhász*] (referents),

ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [*M. Poiares Maduro*],
sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 30. jūnijā,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *La Cascina Soc. coop. arl* un *Zilch Srl* vārdā — D. Grosi [*D. Grossi*], G. Romano-Čezareo [*G. Romano-Cesareo*] un D. Kuzmano [*D. Cusmano*], *avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā — I. M. Bragulja [*I. M. Braguglia*], pārstāvis, kuram palīdz D. del Gaico [*D. Del Gaizo*], *avvocato dello Stato*,

— Austrijas valdības vārdā — M. Frūmans [*M. Fruhmann*], pārstāvis,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — A. Aresu [*A. Aresu*] un K. Vīdners [*K. Wiedner*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 8. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu attiecas uz to, kā interpretēt 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvā 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai [publisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] (OV L 209, 1. lpp., turpmāk tekstā — "Direktīva").

2 Šie lūgumi tika izteikti tiesvedībā starp sabiedrībām *La Cascina Soc. coop. arl* (turpmāk tekstā — "*LaCascina*") un *Zilch Srl* (turpmāk tekstā — "*Zilch*"), kā arī *consorzio G.f.M.* (turpmāk tekstā — "*G.f.M.*") un Itālijas Aizsardzības un Itālijas Ekonomikas un finanšu ministriju kā līgumslēdzējām iestādēm, pirmkārt, par šo uzņēmumu izslēgšanu no dalības pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā un, otrkārt, par to, vai ar Direktīvas 29. pantu ir saderīgas atbilstošās Itālijas tiesību normas, ar kurām šī direktīva ir transponēta valsts tiesībās.

Atbilstošās tiesību normas

Kopienu tiesiskais regulējums

3 No Direktīvas otrā un trešā apsvēruma izriet, ka tā ir tikusi pieņemta pasākumu "pakāpeniskai iekšējā tirgus izveidei" ietvaros un ka tādēļ tās mērķis ir "koordinēt valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanas procedūras".

4 Direktīvas divdesmitajā apsvērumā noteikts, ka, "[..] lai novērstu praksi, kas ierobežo konkurenci kopumā un jo īpaši personu ar citu dalībvalstu valsts piederību dalību līgumos, līgumu piešķiršanas procedūras ir jādara pieejamākas pakalpojumu sniedzējiem".

5 Lai panāktu, ka publiskā iepirkuma jomā darbojas visplašākā konkurence, Direktīvas 13. panta 5. punktā par konkursu organizēšanu ir noteikts, ka "uz konkursu uzaicināto dalībnieku skaitam noteikti ir jābūt pietiekamam, lai nodrošinātu īstu konkurenci". Tāpat arī par slēgtajām procedūrām Direktīvas 27. panta 2. punkta otrajā daļā ir noteikts, ka "uz konkursu uzaicināto dalībnieku skaitam noteikti ir jābūt pietiekamam, lai nodrošinātu īstu konkurenci".

6 Direktīvas VI sadaļas 2. nodaļā iekļautajā 29. pantā ar nosaukumu "Kvalitātes kritēriji, atlasot piedāvājumus" paredzēts:

"Piedalīties līgumā var liegt jebkuram pakalpojumu sniedzējam:

a) kas ir bankrotējis vai atrodas likvidācijas stadijā, kuram tiesa iecēlusi administratoru, kas noslēdzis mierizlīgumu ar kreditoriem, pārtraucis uzņēmējdarbību vai ir kādā līdzīgā stāvoklī, ko saskaņā ar valsts normatīviem aktiem rada līdzīgas procedūras;

b) uz ko attiecas tiesvedība, lai atzītu par bankrotējušu, tiesas lēmums par piespiedu likvidāciju vai administratora iecelšanu, vai mierizlīgums ar kreditoriem, vai arī saskaņā ar valsts normatīviem aktiem uzsāktas kādas līdzīgas procedūras;

c) kas ar tiesas spriedumu, kuram ir *res judicata* spēks, atzīts par vainīgu pārkāpumā saistībā ar viņa profesionālo darbību;

d) kas ir vainīgs smagā pārkāpumā saistībā ar profesionālo darbību, kurš pierādīts ar jebkādiem līdzekļiem, ko līgumslēdzējas iestādes var pieņemt;

e) kas nav izpildījis pienākumus, kuri attiecas uz sociālās apdrošināšanas iemaksām saskaņā ar tiesību aktiem tajā valstī, kurā viņš reģistrēts, vai arī līgumslēdzējas iestādes valstī;

f) kas saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes valsts tiesību normām nav izpildījis pienākumus, kas saistīti ar nodokļu samaksu;

g) kas ir vainīgs nopietnā tādas informācijas sagrozīšanā vai nesniegšanā, kas prasīta saskaņā ar šo nodaļu.

Ja līgumslēdzēja iestāde pakalpojumu sniedzējam prasa pierādījumus, ka uz viņu neattiecas neviens no a), b), c), e) vai f) apakšpunktā minētajiem gadījumiem, tā uzskata par pietiekamu pierādījumu:

— [..]

— attiecībā uz e) vai f) apakšpunktu — apliecību, ko izsniegusi kompetenta attiecīgās dalībvalsts iestāde.

[..]

Dalībvalstis līdz 44. pantā minētajam termiņam norāda iestādes un organizācijas, kas ir kompetentas izsniegt tādus dokumentus vai apliecības, un par to tūlīt informē citas dalībvalstis un Komisiju."

Valsts tiesiskais regulējums

7 Direktīva Itālijas tiesībās tika transponēta ar 1995. gada 17. marta Dekrētu-likumu Nr. 157 (1995. gada 6. maija *GURI* Nr. 104, turpmāk tekstā — "Dekrēts Nr. 157/1995").

8 Dekrēta 12. panta d) un e) apakšpunktā, kas aizstāti ar 10. pantu 2000. gada 25. februāra Dekrētā-likumā Nr. 65 (2000. gada 24. marta *GURI* Nr. 70, turpmāk tekstā — "Dekrēta Nr. 157/1995 12. pants") un kas nodrošina Direktīvas 29. panta transponēšanu Itālijas tiesībās, ir noteikts:

"[..] piedalīties iepirkuma procedūrā tiek liegta kandidātiem:

kas neizpilda pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām par darbiniekiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem vai tās valsts tiesību aktiem, kurā tie reģistrēti;

kas neizpilda pienākumus attiecībā uz nodokļu un nodevu maksājumiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem vai tās valsts tiesību aktiem, kurā tie reģistrēti".

Pamata prāvas un prejudiciālie jautājumi

9 2002. gada decembrī Itālijas Aizsardzības ministrija, vienojusies ar Ekonomikas un finanšu ministriju, laikrakstā *Gazetta ufficiale della Repubblica italiana*, kā arī *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī* izsludināja slēgtu un paātrinātā kārtībā veicamu konkursu līguma piešķiršanai par ēdināšanas pakalpojumu sniegšanu Aizsardzības ministrijas struktūrās un departamentos, kas izvietoti valsts teritorijā. Dalības pieteikumu iesniegšanas termiņš bija noteikts 2003. gada 15. janvāris un piedāvājumu iesniegšanas termiņš — 2003. gada 3. marts.

10 Pieteikumus varēja iesniegt par sešpadsmit daļām. Katrai no tām bija paredzēta atšķirīga ikgadējā samaksa, kā arī īpaša pakalpojuma sniegšanas zona un īpaši sniedzamie pakalpojumi.

11 Pieteikumus, citu starpā, uzņēmumu pagaidu asociācijas ietvaros iesniedza arī *La Cascina* un *Zilch* – attiecībā uz lielāko daļu no sešpadsmit noteiktajām daļām, kā arī *G.f.M.* — tikai attiecībā uz daļu Nr. 7.

12 2003. gada 4. decembrī līgumslēdzēja iestāde nolēma izslēgt no procedūras *La Cascina* un *G.f.M.*, jo tās neesot izpildījušas pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksu maksājumiem par darba ņēmējiem, kā arī *Zilch*, jo tā neesot izpildījusi pienākumus attiecībā uz nodokļu maksājumiem.

13 Attiecīgie trīs uzņēmumi iesniedzējtiesai lūdza šo lēmumu atcelt. Jo īpaši *La Cascina* un *G.f.M.* uzsvēra, ka sociālās apdrošināšanas iemaksu maksājumi tika veikti vēlāk. No savas puses *Zilch* apstiprināja, ka daļu nesamaksātā nodokļa veidoja nodokļa atvieglojums un ka par pārējo maksājamo nodokļu daļu tai ir piešķirta "nodokļu amnestija" pamatojoties uz valsts likumdevēja 2002. gadā pieņemto izlīdzināšanas pasākumu, saskaņā ar kuru *Zilch* savus maksājumus varēja sadalīt.

14 Līgumslēdzēja iestāde turpretī uzskata, ka vēlāka izpilde nenozīmē to, ka uzņēmumi, kas ir prasītāji, izbeidzoties termiņam, kurā tie varēja iesniegt savus pieteikumus dalībai konkursā, proti, 2003. gada 15. janvārī, bija izpildījuši savus pienākumus.

15 Iesniedzējtiesa konstatē atšķirību formulējumā starp Direktīvas 29. pantu un Dekrēta Nr. 157/1995 12. pantu. Lai arī Kopienu noteikumos ir paredzēta iespēja liegt piedalīties konkursā par publisko iepirkumu tādam pakalpojumu sniedzējam, kas "nav izpildījis" savus pienākumus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem tiek izslēgts tāds kandidāts, kas "neizpilda" savus pienākumus.

16 Tādējādi iesniedzējtiesa jautā, vai pamata prāvā apskatāmā valsts tiesību norma nav pārāk pieļāvīga un nedod pārāk lielu rīcības brīvību valsts iestādēm, un šajā sakarā atsaucas uz Itālijas tiesu šajā jomā pieņemto lēmumu atšķirībām. Dažas no šīm tiesām pieņēma vēlāku pienākumu izpildi, proti, pēc pieteikumu dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā iesniegšanas datuma, divu veidu gadījumos:

— ja ieinteresētās personas ir apstrīdējušas savu pienākumu pamatojumu kompetentajās valsts administratīvajās iestādēs vai tiesā,

— ja ieinteresētās personas, kas patiešām nav izpildījušas savus pienākumus, tomēr ir guvušas kādu labumu no valsts pasākumiem, kas tām piedāvā iespēju nodokļu maksājumus un sociālās apdrošināšanas iemaksas veikt vēlāk, vai arī no nodokļu amnestijas pasākumiem.

17 Ņemot vērā, ka šāda interpretācija varētu novest pie nevienlīdzīgas attieksmes pret pakalpojumu sniedzējiem, kā arī pie publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras norises apstāšanās, *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacio reģionālā administratīvā tiesa) nolēma uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"Tiesu lūdz lemt par šādiem prejudiciāliem jautājumiem:

1) Vai iepriekš minētie attiecīgās direktīvas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad likumdevējs izmanto izteikumu "nav izpildījis pienākumus, kas attiecas uz sociālās apdrošināšanas iemaksām saskaņā ar tiesību aktiem tajā valstī, kurā tas reģistrēts, vai arī līgumslēdzējas iestādes valstī" vai "kas saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes valsts tiesību normām nav izpildījis pienākumus, kas saistīti ar nodokļu samaksu", likumdevējs ir paredzējis to attiecināt tikai un vienīgi uz situāciju, kad uzņēmums ir izpildījis šos pienākumus, samaksājot pilnībā un laikā tad, kad beidzas noteiktais termiņš pieteikumu iesniegšanai dalībai konkursā (vai katrā ziņā pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas)?

2) Tātad, vai ar Itālijas tiesību normu, ar kuru transponē iepriekš minētos attiecīgās direktīvas noteikumus (proti, 1995. gada 17. marta Dekrēta Nr. 157 12. panta d) un e) apakšpunkts), tiktāl, ciktāl tā, pretēji iepriekš citētajiem Kopienas

noteikumiem, tiek atļauts no publiskajiem iepirkumiem izslēgt uzņēmumus, kas "neizpilda pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām par darba ņēmējiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem vai tās valsts tiesību aktiem, kurā tie reģistrēti", vai kas "neizpilda pienākumus attiecībā uz nodokļu un nodevu maksājumiem saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem vai tās valsts tiesību aktiem, kurā tie reģistrēti", ir jāinterpretē tikai attiecībā uz šo pienākumu nepildīšanu — kas pārbaudāma iepriekš minētajā dienā (kad beidzas dalības pieteikumu iesniegšanas termiņš vai tieši pirms (pat provizoriskas) līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas), izslēdzot jebkādu vēlākas "atrisināšanas" iespēju?

3) Vai var tieši pretēji (ja atbilstoši iepriekš 2. jautājumā norādītajam tiek pieņemts lēmums, ka valsts tiesību norma neatbilst Kopienas noteikuma garam un mērķim) uzskatīt, ka valsts likumdevējam, ņemot vērā tam uzliktos pienākumus, transponējot attiecīgajā direktīvā ietvertos Kopienas noteikumus, ir tiesības paredzēt gadījumus, kad publiskajos iepirkumos atļauts piedalīties uzņēmumiem, kas, lai arī "neizpilda" pienākumus brīdī, kad izbeidzas termiņš dalībai minētajos publiskajos iepirkumos, tomēr pierāda, ka var atrisināt šo situāciju (un ir veikuši darbības, lai to darītu) pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas?

4) Un, visbeidzot, ja tiek izlemts, ka 3. jautājumā norādītā interpretācija ir iespējama, tādējādi pieļaujot daudz elastīgāku noteikumu ieviešanu nekā tas būtu iespējams, striktāk interpretējot Kopienas likumdevēja izmantoto izteicienu, proti, "izpildīt pienākumus", — vai šādi noteikumi ir pretrunā ar tādiem Kopienas pamatprincipiem kā vienlīdzīgas attieksmes pret visiem Savienības pilsoņiem principu vai — attiecībā tikai uz publiskajiem iepirkumiem — vienādu nosacījumu piemērošanas garantiju visiem uzņēmumiem, kas ir pieteikušies piedalīties publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā."

Par prejudiciālajiem jautājumiem

18 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Direktīvas II sadaļas noteikumiem tās normu piemērošana ir atkarīga no attiecīgo pakalpojumu klasifikācijas. Tomēr šāda klasifikācija, kurai nepieciešams izvērtēt faktus, ietilpst iesniedzējtiesas kompetencē; un tādēļ Tiesa turpina ar lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu uzskaitīto Direktīvas noteikumu interpretāciju. No šī lūguma arī izriet, ka tas attiecas uz slēgtu konkursu Direktīvas izpratnē.

19 Ar uzdotajiem jautājumiem iesniedzējtiesa pēc būtības vēlas saņemt atbildi uz jautājumu, pirmkārt, vai Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkts ir interpretējami tādējādi, ka ar to nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts tāds pakalpojumu sniedzējs, kurš "neizpilda" savus pienākumus saistībā ar nodokļu vai sociālās apdrošināšanas iemaksu maksājumiem. Otrkārt, tā jautā, kurā brīdī pakalpojumu sniedzējam ir jāsniedz pierādījumi par šo pienākumu izpildi. Treškārt, tā vēlas uzzināt, vai tāds pakalpojumu sniedzējs, kurš vai nu kavē nodokļu vai sociālās apdrošināšanas iemaksu veikšanu vai kam kompetentās iestādes atļāvušas veikt nodokļu vai sociālās apdrošināšanas iemaksu veikšanu pa daļām, vai kas uzsācis administratīvo procesu vai cēlis prasību tiesā, apstrīdot savus pienākumus attiecībā uz sociālās apdrosināšanas iemaksu vai nodokļu saistību esamību vai apmēru, ir vai nav uzskatāms par pakalpojumu sniedzēju, kas nav izpildījis savas sociālās apdrošināšanas iemaksu vai nodokļu maksājumu saistības Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkta izpratnē.

20 Lai uz šiem jautājumiem pilnvērtīgi atbildētu, vispirms ir jāatgādina, ka Kopienu direktīvu par publiskajiem iepirkumiem mērķis ir koordinēt valstīs esošās procedūras šajā jomā. Attiecībā it īpaši uz pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumiem Direktīvas trešajā apsvērumā ir noteikts — lai sasniegtu pirmajā un otrajā apsvērumā noteiktos mērķus, "[..] ir jākoordinē valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanas procedūras".

21 Koordinācijas kontekstā Direktīvas 29. pantā ir paredzēti septiņi gadījumi, kas saistīti ar kandidātu profesionālo godīgumu, maksātspēju vai uzticamību, kad kandidātiem var liegt piedalīties publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā. Visu šo izslēdzošo gadījumu piemērošanu šī tiesību norma atstāj dalībvalstu ziņā, kā tas arī ir apliecināts ar frāzi "piedalīties līgumā var liegt [..]", kas iekļauta minētās normas sākumā un kura e) un f) apakšpunktā skaidri atsaucas uz valsts tiesību aktiem.

22 Kā pareizi norāda Eiropas Kopienu Komisija, attiecīgajā normā ir noteiktas arī dalībvalstu pilnvaru robežas — tādā ziņā, ka tās papildus uzskaitītajiem nevar noteikt citus izslēgšanas gadījumus. Šīs dalībvalstu pilnvaras ir ierobežotas arī ar pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes pamatprincipiem (skat. it īpaši 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā C-470/99 *Universale-Bau* u.c., *Recueil*, I-11617. lpp., 91. un 92. punkts, kā arī 2003. gada 16. oktobra spriedumu lietā C-421/01 *Traunfellner*, *Recueil*, I-11941. lpp., 29. punkts).

23 Līdz ar to Direktīvas 29. pantā nav noteikta tajā norādīto izslēgšanas gadījumu vienota piemērošana Kopienas līmenī, jo dalībvalstīm ir tiesības nepiemērot visus šos izslēgšanas gadījumus par labu tam, lai līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrās piedalītos lielāks skaits kandidātu, vai arī integrēt šos noteikumus valsts tiesību aktos pietiekami striktā līmenī, ko varētu mainīt atkarībā no situācijas saskaņā ar valstī pastāvošajiem tiesiskās kārtības, ekonomikas vai sociālā režīma apsvērumiem. Šajā sakarā dalībvalstīm ir tiesības pieņemt elastīgākus vai atvieglot Direktīvas 29. pantā noteiktos kritērijus.

24 Attiecībā, pirmkārt, uz to, vai Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tiem nav saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēts tāds pakalpojumu sniedzējs, kurš "neizpilda" pienākumus sociālo apdrošināšanas iemaksu vai nodokļu jomā, ar šo noteikumu dalībvalstīm tiek piešķirtas pilnvaras izslēgt jebkuru pretendentu, "kas nav izpildījis pienākumus", kuri attiecas uz sociālās apdrošināšanas iemaksām un nodokļu samaksu "saskaņā ar [valsts] tiesību aktiem".

25 Šajā noteikumā nav ietverta jēdziena "nav izpildījis pienākumus" definīcija. Ņemot vērā šī sprieduma 23. punktā izklāstītos apsvērumus, Direktīvas autoriem nav bijis nodoms šim jēdzienam piešķirt autonomu Kopienas definīciju, bet gan šajā sakarā izdarīt atsauci uz valsts tiesību aktiem. Pēdējām tad arī ir jāprecizē attiecīgo pienākumu piemērošanas apjoms, kā arī priekšnoteikumi to izpildei.

26 Itālijas likumdevējs izmantoja tam ar Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu piešķirtās pilnvaras, ieviešot divus attiecīgos izslēgšanas gadījumus Dekrēta Nr. 157/1995 12. panta d) un e) apakšpunktā. Iesniedzējtiesa tomēr jautā, pirmkārt, vai, lietojot jēdzienu "kas neizpilda pienākumus", šis noteikums nav mazāk stingrs un nepiešķir valsts iestādēm lielāku rīcības brīvību salīdzinājumā ar Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā lietoto formulējumu.

27 Šajā sakarā jāatgādina, kā to pamatoti norādījušas ieinteresētās personas, kas iesniegušas apsvērumus Tiesā, formulējumi "nav izpildījis" pienākumus un "neizpilda" pienākumus abi ir vienādi lietoti dažādās Kopienu direktīvās publisko iepirkumu jomā. Piemēram, 24. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [publisko būvdarbu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 54. lpp.), 20. panta 1. punkta e) un f) apakšpunktā Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/36/EEK, ar ko koordinē piegāžu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [publisko piegādes līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 1. lpp.), un, visbeidzot, 45. panta 2. punkta e) un f) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu [publisko būvdarbu līgumu], piegādes valsts līgumu [publisko piegādes līgumu] un pakalpojumu valsts līgumu [publisko pakalpojumu līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.), kas stājās spēkā 2006. gada 31. janvārī. Tādējādi abi formulējumi satura ziņā neatšķiras.

28 Pamatojoties uz šiem apsvērumiem, ir jāņem vērā atšķirīgās situācijas, uz kurām atsaukusies iesniedzējtiesa.

29 Otrkārt, valsts tiesa jautā, vai gadījumā, kad pakalpojumu sniedzējs ir izpildījis savus pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksu veikšanu un nodokļu samaksu, tam "pieteikumu dalībai konkursā iesniegšanas, vai, katrā gadījumā, vēlākais, līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas termiņa izbeigšanās dienā" ir jābūt "pilnīgi un bez kavēšanās" izpildījušam attiecīgos maksājumus.

30 Lai noteiktu brīdi, kuru jāņem vērā, novērtējot to, vai kandidāts ir izpildījis pienākumus, jāatzīst, ka Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā ir izdarīta atsauce uz dalībvalstu tiesību aktiem, lai noteiktu jēdziena "ir izpildījis pienākumus" saturu, un tā kā Kopienu likumdevējs nav vēlējies vienādot šā panta piemērošanu Kopienas līmenī, ir loģiski uzskatīt, ka minētā atsauce uz valsts tiesību aktiem ir izmantojama arī attiecīgā brīža noteikšanai.

31 Saskaņā ar valsts tiesību aktiem arī ir jānosaka brīdis, līdz kuram, vai termiņš, kurā ieinteresētajām personām ir jābūt veikušām maksājumus savu pienākumu izpildei vai arī, attiecībā uz citām iesniedzējtiesas norādītajām situācijām, kas apskatītas šī sprieduma 34.–39. punktā, jāpierāda, ka ir izpildīti priekšnoteikumi pienākumu vēlākai izpildei. Šis termiņš var būt datums, kas noteikts pieteikuma par dalību publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā iesniegšanai, vēstules ar uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu datums, datums, līdz kuram kandidātiem jāiesniedz piedāvājumi, datums, līdz kuram līgumslēdzējiestāde veic piedāvājumu izvērtēšanu, vai arī brīdis uzreiz pirms līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas.

32 Tomēr ir jāprecizē, ka pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principi, kas reglamentē visas līgumu slegšanas tiesību piešķiršanas procedūras, saskaņā ar kuriem pamatnosacījumiem un procedūrai dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā ir jābūt skaidri noteiktiem jau iepriekš, paredz, ka šis termiņš ir nosakāms konkrēti un publicējams, lai ieinteresētās

personas varētu iepazīties ar visiem procedūras ierobežojumiem un pārliecināties, ka tie paši ierobežojumi attiecas uz visiem konkurentiem. Šo termiņu var noteikt valsts tiesību aktos vai arī noteikt, ka tas jānosaka līgumslēdzējām iestādēm.

33 Līdz ar to ir uzskatāms, ka kandidāts savus pienākumus ir izpildījis, ja viņš iepriekš 31. punktā minētajā termiņā ir pilnībā veicis sociālās apdrošināšanas iemaksas vai samaksājis nodokļus un nodevas, izņemot vēlākas izpildes gadījumus un gadījumus, kad ierosināts administratīvais process vai celta prasība tiesā, kas apskatīti šī sprieduma 34.–39. punktā. Tas, ka maksājums ir sākts veikt attiecīgajā brīdī, vai pierādījums par nodomu veikt maksājumu, vai arī par šībrīža finansiālo spēju veikt šos maksājumus, nav pietiekams, jo pastāv risks neievērot vienlīdzīgas attieksmes principu pret visiem kandidātiem.

34 Treškārt, iesniedzējtiesas lūgums pamatā ir par to, vai ar Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, kas pakalpojumu sniedzējiem, lai to dalība publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā tiktu akceptēta, sniedz iespēju savu situāciju sociālās apdrošināšanas iemaksu vai nodokļu maksājumu jomā atrisināt vēlāk, piemērojot attiecīgos dalībvalsts pasākumus saistībā ar atvieglojumiem vai nodokļu amnestiju vai ņemot vērā administratīvu vienošanos par parādu samaksas pārdali vai sadali.

35 Ir jāatgādina, kā pamatoti savu secinājumu 29. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, ka pienākumu nodokļu samaksas un sociālās apdrošināšanas iemaksu jomā apjoms un izbeigšanās ir noteikti valsts tiesību aktos. Tāpat arī iepriekš 25. punktā viņš ir uzsvēris, ka valsts tiesību aktos ir jānosaka jēdziena "ir izpildījis pienākumus" saturs un piemērojamība. Turklāt izšķirošais šajā gadījumā ir valsts tiesību aktos noteiktais termiņš, kas apskatīts šī sprieduma 31. punktā.

36 Līdz ar to tāds valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, saskaņā ar ko — atvieglojumu vai nodokļu amnestijas gadījumos, kā arī, ja ir notikusi administratīva vienošanās — var uzskatīt, ka attiecīgie kandidāti izpilda savas saistības dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ir saderīgi ar Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu, ja vien šī sprieduma 31. punktā minētajā termiņā tie ir varējuši iesniegt pierādījumus par to, ka tiem ir piešķirti atvieglojumi, nodokļu amnestija vai arī panākta administratīva vienošanās par to parādu maksājumiem.

37 Visbeidzot, iesniedzējtiesas lūgums — lai noskaidrotu, vai kandidāts izpilda savas saistības dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā — attiecas arī uz sekām, kādas rodas, ja kandidāts ir uzsācis administratīvo procesu vai cēlis prasību tiesā par kompetento iestāžu lēmumiem nodokļu samaksas vai sociālās apdrošināšanas iemaksu jautājumos.

38 Jāatzīst, ka Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktā izdarītā atsauce uz valsts tiesībām ir piemērojama arī šajā jautājumā. Tomēr administratīvā procesa uzsākšanas vai prasības celšanas tiesā sekas ir cieši saistītas ar pamattiesību uz tiesas aizsardzību izmantošanu vai aizsardzību, kuru ievērošanu garantē arī Kopienu tiesību sistēma. Ar tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā pilnīgi ignorētas administratīvā procesa uzsākšanas vai prasības celšanas tiesā sekas attiecībā uz iespēju piedalīties publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, tiek riskēts pārkāpt ieinteresēto personu pamattiesības.

39 Ņemot vērā šo ierobežojumu, jāsecina, ka valsts tiesiskajā regulējumā ir jānosaka, vai administratīvā procesa uzsākšanas vai prasības celšanas tiesā sekas ir saistošas līgumslēdzējai iestādei tādā nozīmē, ka kandidāts ir uzskatāms par tādu, kas izpilda saistības, lai tā pieņemtu galīgu lēmumu par kandidāta dalību publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā, ar noteikumu, ka šie procesi ir uzsākti šī sprieduma 31. punktā apskatītajā termiņā.

40 Uz uzdotajiem jautājumiem tādējādi ir jāatbild, ka ar Direktīvas 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, saskaņā ar ko pakalpojumu sniedzējs, kas dienā, kad izbeidzas pieteikumu dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā iesniegšanas termiņš, nav pilnīgi izpildījis savus pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām un nodokļu maksājumiem, var šo situāciju atrisināt vēlāk

— saskaņā ar valsts pasākumiem saistībā ar nodokļu atvieglojumiem vai nodokļu amnestiju vai

— saskaņā ar administratīvu vienošanos par maksājumu parādu pārdali vai sadali, vai,

— ja ir uzsākts administratīvais process vai celta prasība tiesā,

ar nosacījumu, ka kandidāts valsts tiesību aktos vai administratīvajā praksē noteiktajā termiņā pierāda, ka uz viņu attiecas šie pasākumi vai vienošanās vai ka tas šajā termiņā ir cēlis šādu prasību.

Par tiesāšanās izdevumiem

41 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, izņemot minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumus, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

Ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai [publisko pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanai] 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, saskaņā ar ko pakalpojumu sniedzējs, kas dienā, kad izbeidzas pieteikumu dalībai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūrā iesniegšanas termiņš, nav pilnīgi izpildījis savus pienākumus attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām vai nodokļu maksājumiem, var šo situāciju atrisināt vēlāk

— **saskaņā ar valsts pasākumiem saistībā ar nodokļu atvieglojumiem vai nodokļu amnestiju vai**

— **saskaņā ar administratīvu vienošanos par maksājumu parādu pārdali vai sadali, vai,**

— **ja ir uzsākts administratīvais process vai celta prasība tiesā,**

ar nosacījumu, ka kandidāts valsts tiesību aktos vai administratīvajā praksē noteiktajā termiņā pierāda, ka uz viņu attiecas šie pasākumi vai vienošanās vai ka tas šajā termiņā ir uzsācis minētos procesus.

[Paraksti]